

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **QWERT 75 SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, se sídlem Twarda 28/3, Warszawa, Polská republika, zastoupeného JUDr. Tomášem Štípkem, advokátem se sídlem Stodolní 741/15, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 18743-3/2014-900000-304.5 ze dne 13. 8. 2014, ve věci zabrání vybraných výrobků podléhajících spotřební dani,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (původním názvem „ZAKŁAD ROBÓT INŻYNIERYJNYCH ROB-IN SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ“) se žalobou, doručenou soudu dne 14. 10. 2014, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 18743-3/2014-900000-304.5 ze dne 13. 8. 2014, kterým bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „CÚ MSK“) tak, že žalobci jakožto vlastníku bylo uloženo propadnutí vybraného výrobku, a to směsné motorové nafty obsahující 32,1% metylesteru a 67,9% nafty, sazební zařazení KN 38260090, v množství 29 000 kg, zajištěného na základě rozhodnutí Celního úřadu Ostrava č. j. 2753-9/2012-146300-032 ze dne 30. 10. 2012, neboť bylo prokázáno, že tyto výrobky byly dopravovány dopravním prostředkem provozovaným žalobcem bez dokladů předepsaných zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSpD“).

Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nesprávné a příliš tvrdé. Poukázal na to, že v řízení nebyl zpočátku majitel vybraných výrobků ztotožněn, avšak následně bylo vlastnictví těchto výrobků vyřešeno. Žalobce rovněž okamžitě uhradil vyměřenou spotřební daň i penále (jakož i daně VAT v Polsku). Dále žaloba namítá, že nelze žalobci klást k tíži to, že neznal pochybného adresáta výrobků, a naopak jej pokládal za skutečného a činného. Žalobce má zato, že u něj dochází ke dvojímu trestání, neboť mu bylo jednak předepsáno penále, jednak mu bylo uloženo propadnutí výrobků. Situaci, kdy si splní zcela své daňové povinnosti a navíc přijde o veškeré výrobky, pokládá za přílišně tvrdou.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Tím, že se žalobce hlásí k vlastnictví vybraných výrobků, potvrzuje správnost postupu žalovaného, který změnil výrok prvoinstančního rozhodnutí tak, že namísto rozhodnutí o zabránění výrobků (které přichází v úvahu u výrobků neznámého vlastníka) rozhodl o propadnutí výrobku. Pokud se týče pochybností o příjemci výrobku, pak tyto nebyly v daném řízení vůbec žalobci přičteny k tíži. Jediným důvodem pro rozhodnutí o propadnutí výrobku byla jeho přeprava bez povinného dokladu. Žalovaný rovněž nesouhlasil s námitkou dvojího trestání, kdy s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 12/2010-110 poukázal na to, že je rozdíl mezi propadnutím věci, které je sankcí, a daňovou povinností, která sankcí není. Přílišná tvrdost, kterou žalobce subjektivně pociťuje, plyne ze závažnosti porušení evidenčních povinností. Nadto žalovaný poukazuje na to, že formulace ustanovení § 42d odst. 1 ZSpD mu neumožňuje sankci propadnutí věci za splnění tam uvedených podmínek neuložit.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v intencích žalobních námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu § 75 zákona č. 150/2003 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že byla provedena kontrola Celním úřadem Ostrava na ul. Hlučínské v Ostravě-Přívoze dne 27. 10. 2012, který zjistil v cisternovém návěsu provozovaném žalobcem 29 000 l tekutiny, označené jako chemický preparát, která měla být dopravena společností Karvinská pumpa s. r. o. Uvedená společnost se však ukázala jako nekontaktní a domnělý chemický přípravek se ukázal být vybraným výrobkem. Rozhodnutím Celního úřadu Ostrava č. j. 27253-9/2012-146300-032 ze dne 30. 10. 2012 byl dopravní prostředek i s nákladem zajištěn. Dne 27. 11. 2013 byl dopravní prostředek uvolněn. Laboratorní expertizou bylo prokázáno, že přepravovaný výrobek je vybraným výrobkem. Žalobce následně na základě platebních výměrů Celního úřadu pro hlavní město Prahu uhradil spotřební daň z minerálních olejů, a to včetně pokuty za opožděné tvrzení daně. Den 1. 3. 2013 zahájil CÚ MSK řízení ve věci zajištěných výrobků dle § 42b ZSpD. Protože prvostupňový orgán neměl najisto postaveno vlastnictví vybraných výrobků, rozhodl o jejich zabrání. Žalobce podal odvolání, v němž uváděl, že byl vlastníkem vybraného výrobku a že uhradil spotřební daň včetně penále, a proto by neměl být sankcionován dvakrát. Vzhledem k tomu, že se v odvolacím řízení prokázalo vlastnictví žalobce ve vztahu k vybranému výrobku, bylo rozhodnuto o propadnutí věci, jak výše uvedeno.

Podle § 42d odst. 1 ZSpD pokud správce daně nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, rozhodne o jejich a) propadnutí v případě, že je vlastník těchto výrobků nebo dopravního prostředku znám, nebo b) zabrání v ostatních případech.

Soud námitkám žalobce nemůže přisvědčit, a naopak se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného k žalobě, jakož i s napadeným rozhodnutím, kdy žalobní body měly svůj předobraz v odvolacích námitkách.

Otázka ztotožnění vlastníka vybraných výrobků je rozhodná pro to, zda bude uloženo jejich propadnutí dle § 42d odst. 1 písm. a) ZSpD nebo jejich zabrání dle § 42d odst. 1 písm. b) ZSpD. Nemůže však být důvodem pro uvolnění výrobků.

Skutečnost, že žalobce uhradil spotřební daně v ČR, daň z přidané hodnoty v Polsku a příslušné penále, rovněž není důvodem pro uvolnění výrobků. Žalovaný zcela správně poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 12/2010-107 ze dne 3. 3. 2010, publ. pod č. 2054/2010 Sb. r. NSS, podle nějž rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků je nezávislé na vyměření spotřební daně z těchto výrobků. Pokud se vyměřené penále posoudí jako trest, stejně nelze dospět k závěru o porušení zásady zákazu dvojího trestání, neboť skutková podstata deliktů se u obou trestů různí: daňové penále je vyměřováno za opožděné tvrzení spotřební daně, trest propadnutí věci je ukládán za přepravu výrobku bez předepsané dokumentace.

Namítá-li žalobce, že nemohl vědět, že adresát zásilky je pochybným subjektem, pak soud shodně se žalovaným uvádí, že tato skutečnost není pro napadené rozhodnutí vůbec rozhodná a nikdo ji žalobci neklade v řízení o propadnutí věci k tíži.

Pokud se týče namítané tvrdosti uplatněné sankce, pak soud zdůrazňuje, že právní úprava nedává celním orgánům žádný prostor pro uvážení, ale za splnění zákonných podmínek musí rozhodnout o propadnutí věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 55/2012-23 ze dne 27. 2. 2013). Za situace, kdy přepravovaný vybraný výrobek je genericky určenou věcí, je pro zamezení daným podvodům naprosto klíčové, aby byl po celou dobu přepravy doprovázen předepsanými doklady. Je-li zákonem spojován s absencí těchto dokladů trest propadnutí věci, nelze mít rozhodnutí, které v intencích zákona toto propadnutí uložilo, za nesprávné. Žalobce nelze než odkázat s jeho výtkami stran přílišné tvrdosti na právní maximum *lex dura, sed lex, tedy tvrdý zákon, ale zákon*.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 24. listopadu 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu